

Üstad, sahabelerin birbirlerini katletmelerine "içtihat" diyor. Birbirlerini öldürmeden çözüm bulunamaz mıydı?

Hız. Osman (ra)'ı şehit eden güruh içinde masumların da bulunmasından dolayı, halife olarak İmam Ali (ra) kısas tatbik edemiyor. Adalet-i mahzaya uygun olmadığını savunuyor. Muhafifler ise, "*adalet-i mahza ancak Şeyhey'n zamanın da mümkündür şimdi tatbiki kabil değil, bu sebeple toplumun sükuneti için o güruhu cezalandırmak gerekir*" fikrini savunuyorlar. Yani aralarında böyle hukuki bir içtihat ihtilafı bulunuyor.

Bu ihtilafın içine bazı münafık ve Yahudiler de fesat sokunca, içtihat savaşa dönüşüyor. Cemel savaşında her iki tarafta makbul olmasından dolayı, onlar hakkında ileri geri konuşmak doğru değildir. Ehl-i sünnet alimleri her iki tarafta ölenleri de ehli cennet kabul etmişlerdir. Bu bakış açısı sadece Üsta'da ait değil, ümmetin ortak bir bakış açısıdır.

Fitne ve nifak sahabeleri çaresiz olayın içine sürükledi ve kendilerini bir an harbin içinde buldular. Bazı sosyal olaylar, insan ne kadar tedbirli ve faziletli de olsa kendi girdabına çekebiliyor. Meseleye bu yönden de bakmak gerekiyor. Hadiseyi bütün boyutlarını ve gerekçelerini hesaba katmadan, sadece içtihat noktasından izah etmek bizi yanlış zanlara götürür.

Nitekim sahabeler genelde ne kadar mübarek ve faziletli de olsalar, onlar da insan oldukları için bazı kusur ve hatalara düşebiliyorlar. Ama Allah onların kusur ve hatalarını peşinen affettiğini kitabında açık bir dil ile deklare etmiştir. **İslam'ı bize taşıyan bu mübarekler hakkında ileri geri konuşmak caiz değildir.**

Unutulmamalı ki, sahabeleri çürütmek dini çürütmek ile eş değerdir; çünkü din onların eli ile bize geldi. Batılı kafirler, özellikle sahabeleri itibarsızlaştırarak İslam'a hücum etmeyi prensip edinmişlerdir; bunlara çok dikkat etmek gerekir.

"Eslaf-ı izam" tabiri sahabe, tabiin, tebe-i tabiin ve bu silsilenin izinden giden müceddid ve kutupları ifade eden genel bir tabirdir. Ve bu mübarek zatların kendi içlerinde bir takım hadiseler, ihtilaflar vuku bulmuş **Cemel ve Sıffin** savaşları gibi.

Bu savaş veya buna benzer hadiseler hakkında suizanda bulunmak, onlara karşı sevgi ve hürmeti zedeler. Onlara karşı sevgi ve hürmet gidince, onların eli ile gelen din hakkında da insanda şüpheler oluşmaya başlar. Ve en nihayetinde insan büyük bir manevi karanlığın içinde boğulup gider.